

ЗАКОН

о изменама и допунама Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање

Члан 1.

У Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14 – др. закон и 112/15), у члану 11. тачка 3) после речи: „(школа, факултет и др.)” додају се речи: „или друго лице”.

Члан 2.

У члану 13. став 2. речи: „износ од 11.790 динара” замењују се речима: „неопорезиви износ”.

Додаје се став 5, који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, у основицу доприноса за запослене и за послодавце не урачунавају се примања која запослени оствари од послодавца, на која се не плаћа порез на зараде сагласно закону којим се уређује порез на доходак грађана.”.

Члан 3.

У члану 35б став 1. после речи: „у буџету Републике,” додају се речи: „као и за лица за која се остварује ослобођење из члана 45г овог закона,”.

Члан 4.

Члан 37. мења се и гласи:

„Члан 37.

Најнижу месечну основицу доприноса чини износ од 35% просечне месечне зараде у Републици исплаћене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца новембра у години која претходи години за коју се утврђују и плаћају доприноси, за који су објављени подаци републичког органа надлежног за послове статистике, ако овим законом није друкчије одређено.

Износ најниже месечне основице, из става 1. овог члана, сваке године објављује министар надлежан за послове финансија, а служи за обрачун и плаћање доприноса почев од првог јануара године за коју се доприноси утврђују и плаћају.”.

Члан 5.

У члану 38. став 1. мења се и гласи:

„Најнижа месечна основица доприноса за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. овог закона чини износ од 35% просечне месечне зараде у Републици исплаћене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца новембра у

години која претходи години за коју се утврђују и плаћају доприноси, према објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике.”.

Члан 6.

Члан 42. мења се и гласи:

„Члан 42.

Највишу месечну основицу доприноса чини петоструки износ просечне месечне зараде по запосленом у Републици исплаћене у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца новембра у години која претходи години за коју се утврђују и плаћају доприноси, према објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике.

Износ највише месечне основице, из става 1. овог члана, сваке године објављује министар надлежан за послове финансија, а служи за обрачун и плаћање доприноса почев од првог јануара године за коју се доприноси утврђују и плаћају.”.

Члан 7.

У члану 43. став 1. мења се и гласи:

„Највишу годишњу основицу доприноса чини петоструки износ збира просечних месечних зарада у Републици исплаћених у периоду за претходних 12 месеци почев од месеца новембра у години која претходи години за коју се утврђују и плаћају доприноси.”.

Члан 8.

У члану 45. став 1. мења се и гласи:

„Послодавац – правно лице, предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник, који запосли ново лице има право на повраћај дела плаћених доприноса за обавезно социјално осигурање, на терет запосленог и на терет послодавца, по основу зараде за новозапослено лице, исплаћене закључно са 31. децембром 2019. године.”.

У ставу 10. речи: „у складу са одговарајућим прописом” замењују се речима: „који су уређени одговарајућим законом”.

Члан 9.

У члану 45в став 1. мења се и гласи:

„Послодавац – правно лице које се у смислу закона којим се уређује рачуноводство разврстава у микро и мала правна лица, као и предузетник, предузетник паушалац или предузетник пољопривредник, који заснује радни однос са најмање два нова лица, има право на повраћај 75% плаћених доприноса за обавезно социјално осигурање, на терет запосленог и на терет послодавца, по основу зараде за новозапослено лице, исплаћене закључно са 31. децембром 2019. године.”.

У ставу 10. речи: „у складу са одговарајућим прописом“ замењују се речима: „који су уређени одговарајућим законом“.

Члан 10.

После члана 45в додаје се члан 45г, који гласи:

„Члан 45г

Послодавац – новоосновано правно лице, као и новоосновани предузетник, који је уписан у регистар надлежног органа, односно организације, може да оствари право на ослобођење од плаћања доприноса на терет запосленог и на терет послодавца по основу зараде оснивача, односно по основу личне зараде предузетника, као и по основу зараде запослених и то највише за девет новозапослених лица са којима је засновао радни однос.

Право на ослобођење из става 1. овог члана по основу зараде оснивача може да се оствари уколико је оснивач, односно сваки од оснивача ако их је више, засновао радни однос у том правном лицу, односно по основу зараде за највише девет новозапослених код правног лица односно предузетника, уколико је лице пријављено на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања и у периоду од најмање шест месеци непрекидно пре дана оснивања правног лица односно заснивања радног односа код послодавца код Националне службе за запошљавање било пријављено као незапослени, или је у периоду од 12 месеци пре дана оснивања односно заснивања радног односа код послодавца стекло средње, више или високо образовање.

Право на ослобођење из става 1. овог члана, послодавац може да оствари за зараде оснивача и запосленог односно личне зараде предузетника исплаћене у периоду од 12 месеци од дана када је основано правно лице, односно регистрован предузетник, чији збир појединачно за свако лице у периоду коришћења олакшице није виши од троструког износа просечне годишње зараде у години која претходи години у којој је основано правно лице, односно регистрован предузетник.

Право на олакшицу престаје по истеку периода из става 3. овог члана, односно на дан када се изврши исплата зараде оснивача и запосленог односно личне зараде предузетника, која у збиру са осталим зарадама за то лице исплаћеним од почетка остваривања права на олакшицу, тј. од дана оснивања правног лица, односно регистровања предузетника, прелази износ из става 3. овог члана, и послодавац је дужан да обрачуна и плати доприносе по основу зараде односно личне зараде на онај део те зараде односно личне зараде, који као део збира са претходно исплаћеним зарадама односно личним зарадама, је виши од износа из става 3. овог члана, као и да за наредне зараде исплаћене тим лицима обрачунава и плаћа доприносе у складу са законом.

Зарада оснивача и запосленог, односно лична зарада предузетника, из става 3. овог члана, за коју може да се оствари ослобођење је износ који у себи садржи припадајући порез и доприносе који би се плаћали из зараде да се не примењује ослобођење.

Ослобођење из става 1. овог члана лице које је оснивач, односно предузетник може да оствари само једном као новоосновани субјект, и то у својству или као оснивач или као предузетник.

Право на ослобођење из става 1. овог члана послодавац остварује под следећим условима:

- 1) да је сваки члан – оснивач новооснованог правног лица засновао радни однос са правним лицем и да је пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;
- 2) да је новоосновани предузетник пријављен на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;
- 3) да је послодавац закључио уговор о раду са новозапосленим лицима у складу са законом којим се уређују радни односи и да је та лица пријавио на обавезно социјално осигурање у Централни регистар обавезног социјалног осигурања;
- 4) да у периоду за који остварује право на ослобођење то право може да оствари за највише девет новозапослених који испуњавају услове;
- 5) да су оснивачи новооснованог правног лица, као и предузетник, у периоду од најмање шест месеци непрекидно пре дана оснивања правног лица, односно регистравања предузетника, код Националне службе за запошљавање били пријављени као незапослени или да су у периоду од 12 месеци пре дана оснивања, односно регистравања стекли средње, више или високо образовање, у складу са законом.

Ослобођење из овог члана може да оствари послодавац – правно лице, односно предузетник, који је основан, односно регистрован закључно са 31. децембром 2020. године.

Допринос за пензијско и инвалидско осигурање у периоду за који се користи ослобођење, може да се плаћа за осниваче и чланове који су засновали радни однос у правном лицу, односно предузетник може да плаћа за себе, односно може да се плаћа за новозапослене, у складу са законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Допринос за обавезно здравствено осигурање плаћа се на начин као за лица за која се средства за уплату доприноса обезбеђују у буџету Републике у складу са законом којим се уређују доприноси за обавезно социјално осигурање.

Послодавац који за одређено лице користи ослобођење из овог члана, осим у складу са одредбом закона којим се уређује порез на доходак грађана која

се односи на исту врсту олакшице, по основу заснивања радног односа са тим лицем нема право да за то лице оствари друге олакшице.”.

Члан 11.

У члану 51. додаје се став 7, који гласи:

„Обвезник доприноса запослени који у смислу закона којим се уређује порез на доходак грађана остварује примања од лица повезаних са послодавцем сагласно члану 13. став 4. Закона о порезу на доходак грађана, дужан је да сам обрачуна и плати доприносе по стопама из члана 44. став 1. овог закона, на начин који је за те случајеве прописан за плаћање пореза на доходак грађана, по закону који уређује порез на доходак грађана.”.

Члан 12.

Наслов изнад члана 65б и члан 65б мењају се и гласе:

„VIIIа Утврђивање и плаћање доприноса за предузетника који остварује остале накнаде по основу рођења и неге детета и посебне неге детета

Члан 65б

За предузетника који остварује остале накнаде по основу рођења и неге детета и посебне неге детета у складу са законом којим се уређује финансијска подршка породици са децом, не плаћају се доприноси за обавезно социјално осигурање по том основу за време остваривања права на ту накнаду.

Изузетно од става 1. овог члана, за предузетника који наставља да обавља предузетничку делатност за време остваривања права на остале накнаде, основицу доприноса чини лична зарада, односно опорезива добит, односно паушално утврђени приход.

Обвезник плаћања доприноса за време остваривања права на остале накнаде је предузетник из става 2. овог члана.”.

Члан 13.

Члан 65в брише се.

Члан 14.

У члану 67. став 2. мења се и гласи:

„Процењену највишу годишњу основицу доприноса из става 1. овог члана чини износ највише годишње основице доприноса из члана 43. овог закона утврђен за годину која претходи години за коју се примењује процењена највиша годишња основица доприноса, увећан за процењени раст зарада у текућој години.”.

Члан 15.

Основица доприноса из чл. 4. и 6. овог закона, коју чини 35% просечне месечне зараде по запосленом у Републици исплаћене у периоду од децембра 2016. године закључно са новембром 2017. године, односно коју чини петоструки износ просечне месечне зараде по запосленом за наведени период, примењиваће се од првог наредног дана од дана објављивања износа основице у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Износ основица доприноса из става 1. овог члана објављује министар надлежан за послове финансија.

Члан 16.

Ослобођење из члана 10. овог закона примењиваће се од 1. октобра 2018. године.

Члан 17.

Одредбе чл. 12. и 13. овог закона које се односе на утврђивање и плаћање доприноса за предузетника који остварује остале накнаде по основу рођења и неге детета и посебне неге детета, примењиваће се од 1. јула 2018. године.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 2018. године.